

Αθανάσιος Διάκος: Ο Αητός της Ρούμελης - 202 χρόνια από το μαρτύριό του

/ Γενικά Θέματα / Ιστορία, Αρχαιολογία, Παλαιογραφία, Στρατιωτικά & Εθνικά θέματα

Διακόσια δύο χρόνια από τότε που ο σταυραετός της Ρούμελης, **Αθανάσιος Διάκος**, στις 23 Απριλίου έπιασε το γεφύρι της Αλαμάνας, στον Σπερχειό ποταμό, για να εμποδίσει τους Τούρκους να προχωρήσουν προς τη Βοιωτία και την Άμφισσα. Η μάχη που ακολούθησε ήταν σκληρή. Πληγωμένος στον ώμο ο Διάκος πέφτει ζωντανός στα χέρια των εχθρών.

Ο Αθανάσιος Διάκος υπέφερε το μαρτύριο στις 24 Απριλίου 1821. Ήταν 34 ετών. Ο μαρτυρικός θάνατος του Διάκου συγκλόνισε και ταυτόχρονα εμπύχωσε τους αγωνιστές. Η ζωή του και η μαρτυρική του θυσία ενέπνευσαν τη λαϊκή μούσα...

*Για ιδές καιρό που διάλεξε
ο χάρος να με πάρει
τώρα π' ανθίζουν τα κλαδιά
και βγάζει η γης χορτάρι*

Αυτά τα λόγια φέρεται να ψέλισε λίγο πριν αφήσει την τελευταία του πνοή.

Τίμησαν τον “Αητό της Ρούμελης” στον τόπο του μαρτυρίου του

Χθες, στο πλαίσιο του εορτασμού **ΔΙΑΚΕΙΑ 2023** προς τιμήν του **Εθνοηρωομάρτυρος Αθανασίου Διάκου**, παρουσία σύσσωμης της πολιτικής και στρατιωτικής ηγεσίας της Φθιώτιδας, ο Μητροπολίτης κ. Συμεών τέλεσε Αρχιερατική επιμνημόσυνη δέηση στον Ιερό Ναό του Αγίου Γεωργίου Λαμίας.

Ακολουθώντας στο μνημείο, στο τόπο μαρτυρίου του Αθανασίου Διάκου, του Αητού της Ρούμελης τελέσθηκε υπό του Σεβασμιωτάτου επιμνημόσυνη δέηση και κατάθεση στεφάνων από τους επισήμους στον Αδριάντα του Ήρωος στην ομώνυμη πλατεία στην καρδιά της Λαμίας.

[Διαβάστε επίσης: Φθιώτιδος Συμεών: «Απόστολος Θωμάς-Άγιος Γεώργιος-Αθανάσιος Διάκος: ομολογητές της Αναστάσεως»](#)

Κηρύσσει την Επανάσταση στη Ρούμελη

Ο Διάκος, εκμεταλλευόμενος την ανησυχία των Τούρκων, αποσπά άδεια γενικής στρατολόγησης. Στις 28 Μαρτίου 1821, στη μονή του Οσίου Λουκά, κηρύσσει την Επανάσταση στην Ανατολική Στερεά Ελλάδα με τον Σαλώνων Ησαΐα και τον Πανουργιά.

Στο τηλεοπτικό πρόγραμμα της ψηφιακής τηλεόρασης της [Pemptousia Tv](#) μπορείτε να παρακολουθήσετε σήμερα στις 19:20 αφιέρωμα για τα κειμήλια του Ησαΐα Σαλώνων και του Αθανασίου Διάκου τα οποία φυλάσσονται στην Ιερά Μονή του Οσίου Λουκά

Συγκεντρώνει αγωνιστές και απελευθερώνει τη Λιβαδειά την 1η Απριλίου, ενώ ο ξάδερφός του Γεράντωνος απελευθερώνει την Αταλάντη και ο Μπούσγος τη Θήβα. Παίρνει μέρος στις αποτυχημένες επιθέσεις εναντίον της Μπουντουνίτσας (Μενδενίτσας) και του Πατρατζικίου (Υπάτης).

Μαθαίνοντας ότι ο Κιοσσέ Μεχμέτ και ο Ομέρ Βρυώνης κινούνται νότια για την κατάπνιξη της Επανάστασης, σε σύσκεψη με τον Πανουργιά και το Δυοβουνιώτη στους Κομποτάδες αποφασίζουν να τους αντιμετωπίσουν στην Αλαμάννα.

Οι τρεις οπλαρχηγοί χωρίζουν τη δύναμή τους για να καλύψουν όλες τις πιθανές πορείες των Τούρκων, αδυνατίζοντας όμως έτσι τις θέσεις τους. Ο Διάκος πιάνει την Αλαμάννα, από τα ριζά του Καλλιδρόμου, στα Πουριά, προς τη μονή Δαμάστας, μέχρι κάτω τον κάμπο. Ένα μέρος από τους περίπου 500 άντρες του, με επικεφαλής τους Καλύβα και Μπακογιάννη, πιάνει ένα χάνι στο γεφύρι της Αλαμάννας.

Αλαμάννα: Ο τόπος θυσίας για την ελευθερία της πατρίδας

Στις 23 Απριλίου 1821 εκδηλώνεται η τουρκική επίθεση. Ο πολυάριθμος στρατός τους κινείται πρώτα εναντίον των Σωμάτων του Πανουργιά και του Δυοβουνιώτη,

οι οποίοι αναγκάζονται να υποχωρήσουν. Ο Διάκος με τα παλληκάρια του μένουν σταθεροί στις θέσεις τους. Αντιστέκονται με πείσμα, αλλά με μεγάλες απώλειες.

Μάχονται ηρωικά, όμως τα τούρκικα βόλια τους αποδεκατίζουν. Κάποιος προτείνει στο Διάκο να φύγει να σωθεί, γιατί ο Αγώνας τον χρειάζεται. Ο Διάκος όμως αρνείται. Συνεχίζει ακόμη κι όταν όλοι γύρω του έχουν πέσει. Το σώμα του νεκρού αδερφού του Κώστα το κρατά κοντά του. Μια σφαίρα τσακίζει το ντουφέκι του. Βγάζει τις κουμπούρες, αλλά κι αυτές γρήγορα ανάβουν. Οι Τούρκοι τον κυκλώνουν, με το γιαταγάνι θερίζει όσους μπορεί, κι αυτό όμως σπάει και τον αφήνει άοπλο, πληγωμένο κι εξουθενωμένο, αιχμάλωτο στα χέρια τους.

Ο μαρτυρικός θάνατος στο Ζητούνι

Δέσμιος οδηγείται στο Ζητούνι (Λαμία). Οι Τούρκοι, ιδιαιτέρως ο Ομέρ Βρυώνης, έχοντας μείνει έκπληκτοι από το θάρρος και την παλληκαριά του, προσπαθούν να τον μεταστρέψουν. Του προτείνουν να απαρνηθεί την πίστη του για να γλιτώσει. Ο Διάκος όχι μόνο αρνείται, αλλά τους εμπαίζει και τους προκαλεί. Δεν φοβάται το θάνατο. Αυτή είναι και η ετυμηγορία. Θάνατος με ανασκολοπισμό, αργός και μαρτυρικός.

